

Badminton

Kde hrát

Pokud jde o vybavení – v klubech vám většinou půjčí raketu i míčky. Chcete-li mít vlastní, slušná raketa vás přijde na cca 1000 Kč, sada šesti plastových míčků na 300 až 360 Kč.

Seznam míst, kde se dá hrát (po celé ČR), na: <http://czechbadminton.cz/html/komerční.htm>

TK Neridě

V Chotejně 7
Praha 10-Hostivař
pí Krejčová
tel.: 02/72 70 34 58
Denně 7.00 – 24.00
Cena: 120 – 150 Kč/h

TJ Sokol Libeň

Zenklova 37
Praha 8-Libeň
pí Gortlerová
tel.: 0723/44 28 46
Pondělí – středa
16.00 – 22.00
Cena: 30 – 100 Kč/h

TJ Montas

ul. Zdeňka Wirtha,
Hradec Králové
tel.: 0605/42 22 45
Pondělí, úterý, pátek
a neděle ve večerních
hodinách.
Cena: 120 Kč/h

Snímek ČTK

Na olympiádě 1992 v Barceloně, kde Robert Zmčlík zlatou medailí triumfálně proslavil český desetiboj, se objevil nový sport – badminton. Vlastně to nebylo poprvé. Jako ukázkový sport se představil už na hrách 1972 v Mnichově. O dvacet let později se ale navždy zařadil do oficiálního programu.

Spousta lidí bere badminton jako čistě odpočinkovou záležitost, kterou je nejlepší provozovat doma na zahradě nebo u vody. Koupit dvě rakety a obyčejné míčky není nic nákladného a pinkání za účelem vytvoření rekordu v počtu úderů je samo o sobě zábavné.

Ve skutečnosti je ale badminton nejrychlejším „raketovým“ sportem na světě. Když hrají čínští nebo korejští mistři, míček dosahuje rychlosti hodně přes 200 kilometrů v hodině.

Míček z husího peří

Míček na badminton vypadá jako košíček. Váží cca 5 gramů, může být vyroben z přírodního nebo syntetického materiálu, ale svými letovými vlastnostmi by se měl každopádně blížit ideální variantě – míčku s korkovou základnou (potaženou tenkou vrstvou kůže), do níž je pevně

zasazeno šestnáct husích pírů. Ta jsou spojena nití a dohromady tvoří jakýsi trychtýř, jehož širší konec musí mít průměr 64 až 70 mm. S takovými míčky se hrají oficiální světové turnaje.

Raketa vypadá na první pohled jako tenisová. Má podobný tvar, ale je menší, lehčí a kovová (většinou hliníková, profesionální rakety jsou karbonové). Hráč při úderu zasáhne raketou kulatý spodek míčku. Chce to švih a pohyblivé zápěstí. Míček se pak za letu otočí, takže soupeř trefí zase jeho spodek. Pokud jste se před dvěma lety dívali na televizní přenosy z badmintonového turnaje na olympiádě v Sydney, určitě jste zjistili, že míček létá neuvěřitelně rychle a během výměn není mnohdy ani vidět!

Badminton se řadí mezi ryze halové sporty. Stejně jako například u tenisu existuje pět variant – mužská i ženská dvouhra i čtyřhra a ještě mix, neboli smíšená čtyřhra. Rozměry kurtu se samozřejmě liší – pro dvouhru je to 5,2 x 13,4 m, pro čtyřhru 6,1 x 13,4 m. Rozdělen je pak stejně jako tenisový dvorec. Sít je ve výšce 155 cm.

Počítání je vcelku jednoduché. Hraje se na tři vítězné sety do patnácti bodů (resp. jedenácti v případě ženské

dvouhry i čtyřhry a mixu) klasickým systémem „na ztráty“. To znamená, že servis se střídá v závislosti na tom, kdo ze soupeřů chyboval, a bod si může připsat pouze podávající strana. Pokud jde o techniku servisu – pravidla dovolují jen podání spodem, vždy pod úrovní pasu. Míček musí směřovat diagonálně do příslušné části soupeřova území a nesmí se dotknout sítě.

Vládou Asijci

Badminton má své předchůdce nejspíš už ve starověkých civilizacích Číny, Indie a Řecka. V pátém století před naším letopočtem hráli staří Číňané hru zvanou Ti Jian Zi. Místo raket, jejichž první náznaky se objevily o něco později ve starověkém Řecku, ale používali jednoduše nohy.

Moderní badminton se však vyvinul z indické hry Poona, kterou do Anglie v polovině 19. století dovezli britští vojáci. Vévoda z Beaufortu tenkrát představil nový sport královské společnosti na svém panství Badminton House v hrabství Gloucester. Odtud název badminton. Během několika let se pak hra stala oblíbenou mezi anglickou smetánkou, vznikl i první klub – Bath Badminton Club. Právě tam se pak začala formovat moderní pravidla.

Z Anglie se pak badminton rozšířil do všemožných koutů světa. Skutečnými vládci kurtů ale zůstali (a nejspíš navždy zůstanou) asijsí hráči. Čína, Korea, Indonésie, Malajsie. To jsou badmintonové velmoci, které si na velkých světových turnajích pravidelně rozdělují téměř všechny sady medailí. Jedinou evropskou zemí, jež je schopná těmto gigantům konkurovat, je Dánsko.

U nás se badminton hraje od konce 50. let minulého století. V té době vznikla při tenisovém svazu oficiální sekce badmintonu. V roce 1961 se hrálo první neoficiální mistrovství ČSSR, o tři roky později instituce, z níž se mezi tím stal svaz, vstoupila do Mezinárodní badmintonové federace (založena 1934). ●

Adéla Poláková

